

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญในการพัฒนาทุกด้าน และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ฉบับปัจจุบัน พ.ศ.2550 - 2554 ได้มุ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเป็นภารกิจสำคัญที่รัฐบาลจะให้คนไทยทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เข้าสู่วิชาชีพทุกสาขา และเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนขีดความสามารถทางวิชาการระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ จูงนำไปสู่การพัฒนาด้านความคิด และการสร้างสรรค์เทคโนโลยีระดับสูงอันเหมาะสม และมีความสอดคล้องกับการนำไปใช้พัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นนโยบายในการบริหารงานอุดมศึกษาจึงเป็นนโยบายที่สำคัญของทุกประเทศส่วนใหญ่ยังเป็นภาระของรัฐบาลในการอุดหนุนการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาของผู้เรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกัน ทั้งสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ และสายอาชีวศึกษา รวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษานอกโรงเรียน จากสภาพความไม่พร้อมของผู้เรียนรวมถึงการเตรียมตัวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาที่มีระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาซึ่งต้องใช้เงินงบประมาณการลงทุนต่อหัวของนักเรียนค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับการลงทุนทางการศึกษาในระดับอื่น ๆ ถ้าการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าการจัดการศึกษาไม่มีประสิทธิภาพย่อมมีความสูญเปล่าทางการศึกษาเกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสังคมและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้นั้นต้องอาศัยกำลังคนที่มีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ ซึ่งกำลังคนที่มีประสิทธิภาพนั้นย่อมขึ้นอยู่กับจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพด้วย กิจกรรมใดที่มีประสิทธิภาพกิจกรรมนั้นย่อมต้องให้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง สถาบันใดสามารถผลิตผู้สำเร็จได้ตามจำนวนที่รับเข้าเรียนเรียนจบตามหลักสูตรทุกคนไม่มีการออกกลางคันหรือไม่มี

นักศึกษาคนใดใช้เวลาเรียนมากกว่าหลักสูตรกำหนด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมถือได้ว่าการจัดการศึกษาของสถาบันนั้นมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะปัจจัยนำเข้า ได้แก่ หลักสูตร คณาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ทรัพยากร และที่สำคัญคือนักศึกษา สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานั้นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในชั้นปีที่ 1 นั้นส่วนหนึ่งรับจากโควตาที่กำหนดไว้ และอีกส่วนหนึ่งมาจากการสอบคัดเลือก ที่มีกระบวนการแตกต่างกัน และนักศึกษาแต่ละคนมีสถานภาพที่ต่างกัน อีกทั้งเมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้วควรมีการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาว่าเมื่อเรียนไปได้ 1 ปี การศึกษาแล้วผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดการศูนย์เปล่าทางการศึกษา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน และส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมีพันธกิจหลักคือ จัดการศึกษาเพื่อปวงชน อย่างหลากหลายรูปแบบ เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลในท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า ทั้งต่อตนเอง ต่อท้องถิ่น และต่อสังคม ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาใหม่ในด้านภูมิหลังเกี่ยวกับภูมิลำเนา ภูมิหลังทางการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยและ เพื่อต้องการหาข้อสรุปว่ามหาวิทยาลัยจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงไร มีความสูญเปล่าเกิดขึ้นเพียงไร จึงได้เกิดแนวคิดนี้ขึ้น เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายวางแผนการจัดการบริหารทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
3. เพื่อวิเคราะห์ผลการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา
4. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา

สมมติฐานการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนมีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายวางแผนการจัดการบริหารทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ในหลักสูตร 2 ปีหลังอนุปริญญา และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปีการศึกษา 2551 เฉพาะนักศึกษาภาคปกติเท่านั้น
2. การวิจัยนี้วิเคราะห์ผลการวัด และประเมินผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชาเท่านั้น
3. การวิจัยนี้วิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชาเท่านั้น

นิยามศัพท์

ภูมิหลัง หมายถึง สภาพทางสังคมและทางเศรษฐกิจในด้าน เพศ อายุ ภูมิฐานะ ศาสนา และผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับอนุปริญญา ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาในชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 2 ปีหลังอนุปริญญา ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2551 ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมซึ่งเป็น GPA ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2

ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา หมายถึง ประสิทธิภาพหรือความสามารถในการผลิต
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยพิจารณาจาก
ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษากำหนดเวลา ร้อยละของผู้สำเร็จหลังกำหนดเวลา และร้อยละของ
นักศึกษาที่ออกกลางคัน

